

ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเป็นเท็จ

การใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านของข้าราชการที่ผ่านมามีหลายรูปแบบที่เข้าข่ายทุจริต ไม่ว่าจะเป็น การทำนิติกรรมอำพราง เช่น จ่ายราคาค่าเช่าบ้านน้อยกว่าหรือไม่ตรงตามที่ระบุในสัญญาเช่าบ้าน ไม่ได้เช่า บ้านจริงแต่ทำการซื้อใบเสร็จแล้วให้ค่าใบเสร็จและเสียภาษีให้เจ้าของบ้าน เบิกค่าเช่าตามสิทธิที่เกิดแต่ราคา ไม่เหมาะสมกับสภาพบ้านหรือสภาพพื้นที่ใกล้เคียง หรือมีการรับรองการตรวจสอบที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ตรงกับ ข้อเท็จจริง ดังกรณีตัวอย่างที่จะยกมานี้ส่วนใหญ่เป็นกรณีที่ ป.ป.ช. หรือ สตง. ตรวจพบแล้วมีการชี้มูลความผิด วินัย และอาญา แล้วข้าราชการที่กระทำการทุจริตหรือถูกชี้มูลว่ากระทำความผิดต้องรับโทษอย่างไรบ้าง ซึ่งที่ผ่านมา มีแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๑๕๔/๒๕๔๐ ที่จะกำหนดโทษแก่จำเลยว่าเป็นความผิดฐานใดนั้น โดยขอสรุป ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความว่า จำเลยดำรงตำแหน่งสหกรณ์จังหวัดแห่งหนึ่งนำใบเสร็จรับเงิน ค่าเช่าบ้านที่จำเลยปลอมขึ้นและเป็นเอกสารเท็จ แล้วนำมายื่นประกอบแบบการเบิกค่าเช่าบ้านและได้รับเงิน ค่าเช่าบ้านจากคลังจังหวัดไป การกระทำความผิดกล่าวถือเป็นการกระทำความผิดโดยทุจริตหลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดง ข้อความอันเป็นเท็จเพื่อให้เจ้าหน้าที่เชื่อว่าจำเลยได้เช่าบ้านตามใบเสร็จรับเงินดังกล่าวจริง และได้รับเงิน ดังกล่าวไปทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ว่าราชการจังหวัด เจ้าหน้าที่คลังจังหวัด และกรมส่งเสริมสหกรณ์ เป็นความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ และฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมตามมาตรา ๒๖๘ และกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่รับเอกสารและกรอกข้อความลงในเอกสารรับรอง เป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ เป็นความผิดตามมาตรา ๑๖๒ (๔) และ ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดและโดยทุจริตตามมาตรา ๑๕๗ เนื่องจากจำเลยเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่ได้รับมอบหมายให้กระทำการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดในการ อนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านโดยที่รู้อยู่แล้วว่าเอกสารนั้นเป็นเอกสารปลอมและมีข้อความเท็จ แต่ต่อมาจำเลยจะนำ เงินส่วนที่เบิกนั้นมาคืนแก่ทางราชการก็เพียงแค่ทำให้พ้นความรับผิดชอบทางแพ่งเท่านั้นไม่เป็นเหตุให้พ้นความผิด ทางอาญาแต่อย่างใด การที่จำเลยถือเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดระดับผู้บริหาร มีหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และต้องทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี แต่จำเลยจงใจกระทำความผิดเสียเอง อีกทั้งยังเป็นการ กระทำความผิดหลายกรรม แต่จำเลยกลับเกลี้ยกล่อมอายุราชการและนำสืบเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาจึงเป็น เหตุในการบรรเทาโทษ รวมโทษทุกกระทงจำคุก ๘ ปี ปรับ ๔๘,๐๐๐ บาท โทษจำคุกแต่ละกระทงจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ให้รอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด ๓ ปี

จากกรณีดังกล่าวเป็นบทสรุปของการเบิกค่าเช่าบ้านเท็จ ไม่ว่าจะเบิกจ่ายเกินกว่าที่จ่ายจริง หรือกรณีอื่นใด หากเป็นกรณีถูกชี้มูลจาก ป.ป.ช. ซึ่งมติ ป.ป.ช. จะถือว่าการกระทำเกี่ยวกับการเบิกค่าเช่าบ้าน เท็จ อาจเข้าข่ายเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ และยังเป็นความผิดฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติด้อยอย่างร้ายแรง มักถูกลงโทษโดยการไล่ออกจากราชการ ส่วนความผิดทางอาญา จะเป็น ความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่ง ผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร กรอกข้อความ ลงในเอกสารหรือดูแลรักษาเอกสาร กระทำการปลอมเอกสารโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่ ตามประมวล กฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๒ (๔) ประกอบมาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ เป็นต้น ส่วนทางแพ่งก็ต้อง ชดใช้คืนให้ทางราชการพร้อมดอกเบี้ย นี่คือการหาหนทางที่ข้าราชการควรพึงตระหนักให้ดีกว่าที่คิดจะกระทำการ ในลักษณะเช่นนี้